

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

Η ΑΣΥΔΟΣΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Επικίνδυνες προτάσεις από ακροδεξιούς για την ελευθερία του λόγου και γνώμης

Η ελευθερία του λόγου και της γνώμης είναι ιερή και προστατεύεται από το Σύνταγμα σε όλες τις πραγματικά δημοκρατικές χώρες, όμως η Δημοκρατία δεν είναι ξέφραγο αμπέλι όπου ο καθένας κάνει και λέει ό,τι γουστάρει. Υπάρχουν κανόνες στους οποίους πρέπει να συμμορφώνονται οι πολίτες για να ζουν σε μια πολιτισμένη κοινωνία, χωρίς κοινωνικές αντιπαραθέσεις και βίαιες συγκρούσεις. Στην Αυστραλία σήμερα ζουν ειρηνικά περίπου 200 εθνότητες με τις γλώσσες τους, τις θρησκείες, τα ήθη και έθιμά τους, με λίγα λόγια τον πολιτισμό τους που είναι τα στολίδια στην πολυεθνική και πολυπολιτισμική κοινωνία μας. Όταν μετανάστευσα στην Αυστραλία το 1957, όμως, τα πράγματα ήταν πολύ διαφορετικά επειδή επίσημη πολιτική της χώρας ήταν η «Λευκή Αυστραλία» με στόχο την αφομοίωση των μεταναστών από την Ευρώπη κυρίως. Τότε δεν μπορούσαμε να έχουμε σχολεία για να διδάξουμε τη γλώσσα μας (όπως και οι άλλοι μετανάστες φυσικά) γι' αυτό καταφεύγαμε στα κατηχητικά σχολεία τις Κυριακές μετά τη Θεία Λειτουργία για να διδάχονται τα παιδιά μας τη γλώσσα των προγόνων τους. Ούτε μάς προστάτευε ο νόμος από τις προσβολές των Αγγλοαυ-

στραλών και τους χαρακτηρισμούς των μεταναστών σαν «γουόγκς», «ντέγκος» και «άμπος» για τους Αυτόχθονες. Όλα αυτά τα απεχθή άλλαξε το 1975 ο Γκοφ Ουίτλαμ όταν η Αυστραλία υιοθέτησε τον πολυπολιτισμό και με τον νόμο Racial Discrimination Act 1975 (RDA) απαγορευόταν σε οποιονδήποτε να προσβάλει, να ταπεινώσει και να εκφοβίσει άτομο ή ομάδα ατόμων διαφορετικής φυλής, χρώματος, ή εθνότητας και μέχρι σήμερα ζούσαμε μονιασμένα, υποδειγματικά για όλο τον κόσμο. Όμως, το κολοβό φίδι του ρατσισμού βγήκε από την τρύπα του και διαμαρτύρεται πως τού στερούμε την ελευθερία να δαγκώνει όποιον δεν γουστάρει επειδή διαφωνεί με το χρώμα του δέρματός του, την εθνότητα, τη θρησκεία και πολιτισμό του. Πριν ακόμη αρχίσουν οι συνεδριάσεις στη Γερουσία και μέσα στο Λίμπεραλ Πάρτι ακούγονται κραυγές ιερής οργής επειδή δεν έχουν δικαίωμα να με αποκαλέσουν «γουόγκ», να διαμαρτυρηθούν επειδή μιλώ Ελληνικά και ν' αμφισβητήσουν την αφοσίωσή μου στην Αυστραλία. Ήδη, ακροδεξιά στοιχεία έχουν οργανώσει εξτρεμιστικές ομάδες εφόδου και πριν λίγες ημέρες η αστυνομία συνέλαβε έναν τύπο που κατηγορείται ότι σχε-

δίαζε τρομοκρατική επίθεση. Μια τέτοια ακροδεξιά οργάνωση, θέλει -λέει- να «πάρει πίσω την Αυστραλία», αλλά από ποιούς; Προφανώς, από αυτούς που δεν ανήκουν στην Αρια φυλή, ενώ αν κάποιος έχουν δικαίωμα «να πάρουν πίσω την Αυστραλία» είναι μόνο οι Αυτόχθονες που την έχασαν και όμως δεν έχουν τέτοιες εξωφρενικές απαιτήσεις. Είναι γεγονός ότι ο πρώην πρωθυπουργός, Τόνι Αμπι και ο υπουργός Δικαιοσύνης, Τζορτζ Μπράντις, φλερτάρizαν με την ιδέα να αλλάξουν άρθρα του αντιρατσιστικού νόμου, αλλά υποχώρησαν όταν αντιμετώπισαν τη συντονισμένη αντίδραση των μεταναστευτικών κοινοτήτων, αλλά και ένα μεγάλο αριθμό Αγγλοαυστραλών που υποστηρίζουν τον πολυπολιτισμό. Η υπονόμηση του αντιρατσιστικού νόμου είναι η πιο επικίνδυνη απόφαση που θα μπορούσε να πάρει μια κυβέρνηση γιατί θα δικάσει κάθετα την αυστραλιανή κοινωνία ανάμεσα στους εχθρούς του πολυπολιτισμού και την ευρύτερη πολυπολιτισμική κοινωνία. Φανταστείτε τους ραδιοσχολιαστές και τους παρουσιαστές τηλεοπτικών προγραμμάτων να καταφέρονται εναντίον των μεταναστευτικών κοινοτήτων και όλων των πολιτών που σέβονται την ανθρωπινή αξιοπρέπεια.

δημιουργώντας ένα σχίσμα που δεν θα περιοριστεί στα ΜΜΕ, αλλά θα φτάσει στις γειτονίες και μέχρι τις αυλές των σχολείων. Ακόμη και τα παιδιά μεταναστευτικών οικογενειών θα υποφέρουν από τα παιδιά ρατσιστών που θα μεταφέρουν στα σχολεία τα απεχθή πιστεύω των γονιών τους. Αραγε στερούμαι το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης και γνώμης, αν δεν μπορώ να βρίσω, να συκοφαντήσω, να απειλήσω και να ταπεινώσω τον γείτονά μου; Οχι βέβαια, γιατί ο νόμος δεν με εμποδίζει να τον κρίνω αν διαπράξει έγκλημα, εφόσον δεν γράψω ότι και όλοι οι συμπατριώτες του είναι εγκληματίες. Κάποτε, για τα αυστραλιανά ΜΜΕ, όταν ένας μετανάστης κέρδιζε ένα χρυσό μετάλλιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες ήταν «Αυστραλός», αλλά αν ένας άλλος μετανάστης έκλεβε ένα καρβέλι ψωμί ήταν κάποιας άλλης εθνικής καταγωγής... Αισιοδοξώ, πάντως, ότι η κυβέρνηση δεν θα υποκύψει στις πιέσεις της Πολίν Χάνσον και των άλλων πολιτικών που θέλουν ν' αλλάξει το νόμο, γιατί πάλι θα βρει μπροστά της την ομόφωνη αντίδραση των μεταναστευτικών κοινοτήτων και όλων των πολιτών που σέβονται την ανθρωπινή αξιοπρέπεια.

Η... προφύλαξη των αθλητών

Το μόνο ρεκόρ που σίγουρα καταρρέει σε όλους σχεδόν τους Ολυμπιακούς Αγώνες, είναι ο αριθμός των προφυλακτικών που χρησιμοποιούν οι αθλητές! Στο Ρίο ο αριθμός των προφυλακτικών είναι 450.000, παρακαλώ, και διερωτώμαι αν οι χιλιάδες αθλητές πήγαν στους Ολυμπιακούς για να τρέξουν πιο γρήγορα και να πηδήξουν πιο ψηλά, ή πιο... συχνά;

Πάντα πίστευα πως το σεξ και ο πρωταθλητισμός δεν συνδυάζονται, αλλά όπως φαίνεται πρόκειται για μύθο των αρχαίων Ελλήνων που ξεκίνησαν τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Πίστευαν πως το σπέρμα περιέχει θεϊκή δύναμη και η δύναμη του άνδρα ενισχύεται όταν αποφεύγει την εκσπερμάτωση. Οι αρχαίοι ημών πρόγονοι πίστευαν ακόμη ότι η απώλεια σπέρματος δεν φθίνει μόνο το επίπεδο ενέργειας, αλλά μειώνει και την επιθετικότητα, που αυξάνεται με την αποχή από το σεξ.

Πολλοί αθλητές πιστεύουν αυτό τον μύθο και απέχουν από το σεξ, αλλά οι επιστήμονες μάς διαβεβαιώνουν πως το σεξ δεν μειώνει τις αθλητικές επιδόσεις γιατί αν διαρκέσει 20 έως 30 λεπτά η απώλεια είναι μόνο 25 θερμίδες, μηδαμινή για έναν αθλητή.

Το φιάσκο της Απογραφής

Δικαιολογημένη η οργή του πρωθυπουργού, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, για το φιάσκο με την Απογραφή και δεν θα τον παρεξηγήσουμε αν κόψει μερικά κεφάλια. Κι' εγώ οργίζομαι όταν υψηλόμισθοι μανδρινόι δεν ανταποκρίνονται στα υψηλά καθήκοντά τους και σ' αυτή την περι-

πτωση να οργανώνουν την Απογραφή με ελαττωματικά εργαλεία. Αν ένας από εμάς δεν συμπληρώσει την φόρμα για την Απογραφή ο νόμος προβλέπει πρόστιμο \$180 δολάρια για κάθε μέρα που καθυστερούμε και ερωτώ: Τί πρόστιμο θα πληρώσουν οι υπεύθυνοι της καθυστέρησης τώρα εξαιτίας της ανικανότητάς τους; Που προσπάθησαν να την φορτώσουν σε δήθεν χάκερ που έκαναν... επίθεση στους υπολογιστές της Στατιστικής Υπηρεσίας Αυστραλίας;

Η πολιτική αυτοκτονία του Ντόναλντ Τραμπ

Σε κατάσταση απόγνωσης ο Ντόναλντ Τραμπ, βλέποντας να καταρρέει η δημοτικότητά του στις δημοσκοπήσεις κατήγγειλε πως θα γίνει καλπονοθεία στις ποσοδρικές εκλογές τού Νοεμβρίου και γέλασε κάθε πικραμένος. Προχθές, όμως, έκανε χαρακίρι με την δήλωσή του πως οι υποστηρικτές της οπλοφορίας στις ΗΠΑ θα σταματήσουν το δρόμο της Χίλαρι Κλίντον προς τον Λευκό Οίκο. Η δήλωση αυτή ερμηνεύτηκε και πολύ σωστά σαν ενθάρρυνση για την δολοφονία της αντιπάλου του, επειδή από καμμία χώρα δεν λείπουν οι θεόμυρλοι που θα μπορούσαν να ανταποκριθούν στην έκκληση τού Ντόναλντ Τραμπ για να εξουδετερώσει την αντίπαλό του.

Στο μεταξύ, έχει δημιουργηθεί αναβρασμός στους Ρεπουμπλικάνους που έχει δικάσει κάθετα ο αλλοπρόσαλλος Τραμπ με την επιθετικότητα και εριστικότητα του, σε σημείο να γίνονται εκκλήσεις από πρωτοκλασάτους Ρεπουμπλικάνους για την αντικατάστασή του σαν υπο-

ψήφιο τού Κόμματός τους.

Το χούι τού Καραϊσκάκη

Στη δίκη που έστησε για τον Καραϊσκάκη στο Αιτωλικό ο Μαυροκορδάτος, έγινε ο εξής διάλογος: Κριτής (Γαλάνης Μεγαπάνου): Βρε, ηξεύρομεν Καραϊσκάκη όπου λέγεις όλο λόγια. Μα διατί να τα λέγεις έτσι; (πρόστυχα).

Καραϊσκάκης: Το έχω χούι, κυρ-Πάνο.

Κριτής: Μα γιατί να το έχεις αυτό το χούι, ενώ είσαι πενήντα χρονών;

Καραϊσκάκης: Αμ δεν ημπορώ να το κόψω τώρα, κυρ-Πάνο. Και συ, κυρ-Πάνο, είσαι ογδόντα χρονών, μα το χούι δεν τ' αφήνεις να γαμή.

Καλό!

Το βρήκαμε γραμμένο σε κάποιο καφενείο...

- Το πρώτο φέρνει όρεξη
- Το δεύτερο υγεία
- Το τρίτο φέρνει τη χαρά
- Το τέταρτο ευτυχία
- Το πέμπτο τη συζήτηση
- Το έκτο πολυλογία
- Το έβδομο τη συμπλοκή
- Το όγδοο αστυνομία!!!

Ακόμη ένα:

- Κατηγορούμενε, το ξέρεις ότι είσαι εδώ για το ποτό;
- Τέλεια! Πότε αρχίζουμε να πίνουμε;